

Piotr Nitecki, *Biskupi Kościoła w Polsce*, Warszawa 1992, s. 210

Tomicki Piotr (1464 – 29 X 1535) biskup przemyski, biskup poznański, koadiutor i biskup krakowski. Studiował w Lipsku, Wiedniu, Krakowie, Bolonii i Rzymie, gdzie pracował w kurii. Kanclerz kard. A. Jagiellończyka, archidiakon krakowski (1502), kustosz kielecki, kanonik poznański (1504), włocławski i gnieźnieński (1510), proboszcz w Pniewach (1505). Uczestniczył także w działalności dyplomatycznej jako sekretarz królewski i podkanclerzy koronny (1515). 7 III 1514 wybrany biskupem przez kapitułę, a 29 V 1514 prekonizowany biskupem przemyskim. Przeprowadził synod diecezjalny (1519), odnowił katedrę, dbał o sytuację materialną duchowieństwa. 22 VI 1520 przeniesiony na biskupstwo poznańskie, w którym rządy objął 12 VII 1520. Przeniesiony następnie 9 XII 1523 na koadiutora bpa J. Konarskiego w Krakowie, rządy w diecezji krakowskiej objął 6 IV 1524. Mecenase nauki i kultury, aktywny polityk; dbał o rozwój literatury, generalny kolektor świętopietrza.